

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: CET 21 spol. s r.o.**, se sídlem Praha 5, Kříženeckého nám. 1078/5, IČ: 45800456, zast. JUDr. Vladimírem Kroupou, advokátem se sídlem Praha 6, Zavadilova 1925/15, proti **žalované: Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4.8.2010, sp.zn./Ident.: 2010/299/vos/CET, zn.: BUR/3893/2010,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná uložila žalobci pokutu ve výši 100.000,-Kč za porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů (dále jen „zákon č. 231/2001 Sb.“), kterého se dopustil tím, že dne 23.2.2010 od 17:40 hodin na programu Nova odvysílal pořad Kriminálka New York II (1), který obsahuje výjevy násilí a realistické až naturalistické záběry zkoumání mrtvých těl a jejich částí, které jsou způsobilé ohrozit psychický, ale i mravní vývoj dětí a mladistvých. Tím došlo k porušení povinnosti nezařazovat v době od 6:00 hodin do 22:00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Současně byla podle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen správní řád“) a ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb. žalobci uložena povinnost uhradit paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1.000,-Kč.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná vyšla ze zjištění, že žalobce je provozovatelem televizního vysílání programu Nova na základě licence č. 001/93, udělené rozhodnutím Rady č.j.: R-060/93. Žalobce dne 23.2.2010 od 17:40 odvysílal hodin na programu Nova epizodu seriálu Kriminálka New York II (1) s názvem Léto ve městě. V uvedené epizodě kriminalisté řeší dva případy – smrt zkušeného lezce a smrt návrháře

luxusních šperků. Lezec spadl, když byl svědkem vraždy v místnosti, kolem jejíhož okna právě šplhal. Vrah se ho chystal zastřelit, lezec se při uhýbání uhodil a neudržel se na úzkých výstupcích fasád. Smrt návrháře šperků byla výsledkem potyčky, před kterou návrhář spolkl diamant ve snaze ho ukrýt. Při úderu pěstí útočníka způsobila ostrá hrana diamantu návrhář smrtelné vnitřní zranění. Žalovaná potenciální problém spatřovala ve vizuální složce – v realistických až naturalistických záběrech z práce kriminalistů a ve vizualizované exaktní rekonstrukci průběhu zločinu. Scény s problematickými záběry jsou koncentrovány ve třech místech pořadu; v úvodu pořadu, kdy je divák seznamován s kriminálními případy, dále při ohledávání mrtvých těl v pitevně a před závěrem při rekapitulační vizualizaci průběhu zločinu. K tomu poukázala na následující obrazové sekvence:

1.56 pád horolezce z mrakodrapu před očima přihlížejícího zástupu,

2.03 podél stěny mrakodrapu letí dolů kus hmoty krvavé barvy, prostřih na přihlížející diváky v úděsu,

2.47 vyšetřovatelka podává kolegům sklenici s krvavou hmotou s tím, že je to mozek, následně spolu kriminalisté hovoří na toto téma,

3.47 sekvence záběrů na mrtvého horolezce na střeše nižší sekce mrakodrapů,

8.34 záběr na mrtvého návrháře šperků,

11.27 soudní lékař v pitevně stíhá pákovými nůžkami žebra mrtvolky může ležící na pitevním stole,

12.40-13.02 pokračování scény – lékař vyjímá z hrudi mrtvolky drahokam,

14.27 kriminalisté otevírají skříň, ze které vypadává mrtvola staršího muže s prostřelenou hlavou – kriminalisté ho ohledávají,

37:37 kriminalisté srovnávají otisk po ráně pěstí na hrudi mrtvého muže, který leží na pitevním stole, s fotografií bodyguarda,

37:48 scéna smrti muže, který spolkl diamant – dostal od bodyguarda ránu pěstí a ostrý diamant mu při tom způsobil vnitřní zranění, kterému podlehl,

44:10 lezec, který šplhá po fasádě mrakodrapu, vidí oknem, jak je v místnosti mrakodrapu zastřelen starší muž, pak si ho všimne vrah a zamíří na něj – lezec se snaží uhnout namířené zbrani a padá.

Dle žalované mají záběry naturalistický charakter, přičemž jde o důmyslnou filmařskou fikci. Zejména v expozici pořadu jsou záběry zařazeny bez určitého varování předem navozeným kontextem. Uvedla, že podvečerní vysílací čas znamená, že u obrazovky mohly být přítomny i děti, u nichž je třeba počítat se sníženou schopností vnímat vysílaný obsah pořadu s odstupem jako fikci. Vzhledem k dětským divákům považovala žalovaná za problematickou také prezentaci tématu s totálním odstupem profesionálů – kriminalistů, která se značně liší od toho, co je běžně považováno za přijatelné (např. kontaktní i destruktivní zkoumání mrtvých těl, které je realisticky až naturalisticky prezentováno v obraze včetně detailních záběrů). Detailní ohledávání mrtvých těl na místě činu či v pitevně je mimo prostředí kriminalistů fakticky na hranici perverzního voyeurismu, a představuje to ozvláštnění oproti dřívějším kriminálkám, které je specifikem rodinných seriálů, do které patří druhá řada seriálu Kriminálka New York a její posuzovaný díl. Děti mohou být tímto obsahem pořadu jednak bezprostředně šokovány a jednak následně traumatizovány. Konfrontace s takovýmto obsahem může zejména v dětských divácích přispívat k posunu hranice vnímání přijatelného a ke vzniku otupělosti při vnímání násilí a jeho důsledků.

Konstatovala, že při zařazování tohoto druhu pořadu do vysílání v ČR citelně chybí labelling, klasifikace pořadů podle přístupnosti pro různé věkové skupiny a s tím spojená pravidla při zařazování pořadů s určitou klasifikací do vysílání. K tomu poukázala na Mezinárodní Internetovou filmovou databázi, ve které je hranice přístupnosti u seriálu Kriminálka New York (bez ohledu na konkrétní sérii) v různých zemích většinou od 13 až od 16 let a v některých zemích se počítá s dohledem rodičů při sledování pořadu dětmi. Labelling je

tedy ve středním pásmu, vzdáleném jak hranici všeobecně přístupných pořadů, tak hranici pořadů určených jen dospělým. Dle žalované výše popsané scény posunují pořad do kategorie, která má své místo ve vysílání po 22. hodině.

Žalovaná v napadeném rozhodnutí dospěla k závěru, že se žalobce dopustil porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., neboť z obrazově – zvukového záznamu předmětného pořadu je zřejmé, že pořad obsahuje výjevy násilí a realistické až naturalistické záběry zkoumání mrtvých těl a jejich částí, které jsou způsobily ohrozit psychická, ale i mravní vývoj dětí a mladistvých. Odvysílání pořadu v podvečerních hodinách, kdy je možno očekávat u televizních obrazovek zvýšený výskyt dětských a mladistvých diváků včetně věkových skupin od 6 do 12 let, jejichž psychický vývoj mohl být zhlédnutím pořadu ohrožen, považovala žalovaná za značně nevhodné.

Následně žalovaná v napadeném rozhodnutí popsala podrobněji problematické pasáže. K popisu úvodní část pořadu, která obsahuje první čtyři vytýkané scény, žalovaná uvedla, že v této části může být zejména senzitivnější a úzkostlivější dětský divák vyděšen nejen pádem může z mrakodrapu, ale i důsledkem tohoto pádu, tedy opakovanými záběry na mrtvé tělo s rozbitou hlavou s kaluží krve okolo a záběry na rozbitý obličej. Realistické až naturalistické záběry ohledávání mrtvého těla a mozku mohou dětské diváky šokovat. Nezúčastněný přístup kriminalistů k mrtvému tělu (bez emocí) je způsobily vyvolat v dětech citovou otupělost. Zhodnotila, že v části, týkající se ohledání mrtvých těl, která obsahuje další tři vytýkané scény, je tato část pořadu způsobila děsit a šokovat dětské diváky zejména naturalisticky prezentovanou pitvou mrtvého muže. U detailu obličeje a střelné rány na spánek (scéna v 14:27) je dětský divák svědkem důsledku násilného trestného činu. Při vyšetřování znásilněné ženy je ukázána sekvence napadené ženy agresorem, je vidět její zoufalý obličej a křik (sekvence 34:42). K závěrečným rekapitulujícím scénám, konkrétně ke scéně v čase 37:37 žalovaná uvedla, že dětský divák je svědkem důsledků násilí a nezúčastněného přístupu patologa a kriminalisty. U scény smrti muže, který spolkl diamant (scéna ve 37: 48) poukázala na skutečnost, že sekvence trvala 11 sekund a dětský divák mohl být vyděšen a šokován zobrazeným násilím a následným umíráním muže. Rovněž u poslední vytýkané scény mohl být dětský divák vyděšen a šokován zobrazeným násilím při vizualizaci průběhu zločinu.

Žalovaná uvedla, že ne všechny vytýkané scény mají samy o sobě potenciál ohrozit vývoj dětského diváka. Sekvence týkající se vyraženého mozku byly však odvysílány ještě před identifikací pořadu, tj. před úvodní znělkou, a mohly proto o to víc šokovat. Divák si bez znalosti televizního programu nemohl být vědom, jaký pořad začíná. Mohlo tak dojít k nahodilému shlédnutí scén dětským divákem i v přítomnosti neinformovaného dospělého. Dle žalované vytýkané scény mohou dětského diváka, který se teprve utváří pohled na svět a nemusí být vědomostně vybaven natolik, aby byl schopen vyrovnat se s popsány scénami a s pořadem jako celkem bez emocionální zátěže, působit děsivě a mohou v něm vyvolat pocit strachu a úzkosti. Dětský divák tak může být pořadem jako celkem bezprostředně vyděšen a šokován a následně i traumatizován, čímž může dojít k ohrožení jeho psychického vývoje. Z hlediska dětského diváka je problematickým prvkem rovněž i odstup kriminalistů, který se značně liší od toho, co je běžně považováno za přijatelné. Prezentován je nezáujatý, často až cynický vztah kriminalistů k obětem násilných trestných činů. Konfrontace dětského diváka, který má sníženou schopnost vnímat obsah pořadu a jehož osobnost je ve vývoji, s takovým odstupem kriminalistů může přispívat k posunu hranice vnímání přijatelného a ke vzniku citové otupělosti při vnímání násilí a jeho důsledků, čímž může dojít k ohrožení jeho mravního vývoje.

S námitkami žalobce, které do značné míry korespondují s žalobními body, se žalovaná vypořádala následovně:

K tvrzení žalobce, že pořad je založen na prezentaci odhalování pachatelů trestných činů špičkovými metodami a že prezentace vědeckých metod zkoumání obětí trestných činů nevypovídá o nezaújatém vztahu kriminalistů k obětem trestných činů, uvedla, že nepopírá skutečnost, že zkoumání těl obětí trestných činů je součástí vědeckých postupů a že na základě prezentace vědeckých metod zkoumání obětí trestných činů si divák může uvědomit náročnost drobné titěrné práce při shromažďování důkazů, které pomáhají odhalovat a usvědčovat pachatele trestných činů. Stejně tak žalovaná nepopřela skutečnost, že v seriálu je patrná snaha kriminalistů vrahy zkoumaných obětí odhalit. Tak však vnímá pořad dospělý divák, nikoliv dětský divák. U dětského diváka, zejména mladšího 12 let, je třeba počítat se sníženou schopností vnímat vysílaný obsah pořadu. Dětský divák může být například vyděšen pádem lezce z mrakodrapu, který je zvukově doprovázen zděšenými výkřiky přihlížejících a následně dopadem krvavého kulovitého předmětu (mozku), který při nárazu do stěny zanechává krvavou stopu a bezprostředně po těchto záběrech navazuje první ohledání místa a následně mrtvého těla. Dětský divák tak může být ještě pod vlivem negativních emocí, avšak v pořadu již kriminalisté vykonávají svou práci, bez emocí, bez jakéhokoli projevu lítosti a soucitu. Dalším příkladem mohou být dialogy kriminalistů, kdy pro dospělého diváka je odstup kriminalistů od obětí, někdy až hraničící s cynismem, zcela pochopitelný, pro vnímání dětského diváka však může být problematickým. Tuto námitku tak žalovaná neshledala důvodnou. Rovněž námitku, vztahující se k vytykaným scénám, konkrétně jejich počtu, krátkosti, nerozpoznatelnosti a rozostřením záběrů, absencí detailních záběrů, jejich vyznění v kontextu děje a zařazení pořadu do vysílání v podvečerních hodinách, neshledala žalovaná důvodnou. Sdělila, že počet vytykaných scén není malý a zařazení pořadu do vysílání v podvečerních hodinách nijak jednání žalobce neomlouvá, je-li zařazování takových pořadů do vysílání zákonem zakázáno v době od 6.00 hodin do 22. hodin. K námitce ohledně znaleckého posudku (vypracovaného ve správním řízení pod sp.zn.: 2008/403/mac/CET), obsahující obecnou definici nebezpečného televizního vysílání, uvedla, že tento posudek nebyl žalobcem navržen jako důkaz, a tudíž není součástí správního spisu. Tvrdila, že se nejedná o znalecký posudek, ale o pouhé odborné posouzení jednoho dílu krimiseriálu Kriminálka Miami a obecná definice nebezpečného televizního vysílání v uvedeném posudku je pouze obecnou definicí, která tvoří úvod odborného posouzení, navíc se netýká negativního vlivu na dětského diváka. Závěr posouzení naopak nevylučuje možné ohrožení psychiky dětí v důsledku zhlédnutí konkrétních scén obsažených v seriálu Kriminálka Miami. Pořady, které jsou způsobilé ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, mohou mít různý obsah a jejich způsobilost ohrozit vývoj dětí a mladistvých nemusí spočívat pouze v prezentovaném násilí. S ohledem na shora uvedené měla žalovaná za to, že obecná definice nebezpečného televizního vysílání v posudku obsažená, nemá s posuzovaným pořadem žádnou souvislost a je tak irelevantní.

Dále žalovaná poukázala na to, že žalobce byl v souladu s ust. § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. na porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. upozorněn a byl již také sankcionován např. ve správních řízeních vedených pod sp.zn.: 2008/1318/FOL/CET a sp.zn.: 2008/1319/FOL/CET/ (obě se týkala pořadu Kriminálka Las Vegas). V nich žalovaná rozhodla dne 20.1.2009 o uložení pokut ve výši 100.000,-Kč, neboť pořady obsahovaly záběry na zohyzděná mrtvá těla a jejich části a jiné děsivé scény způsobilé vyvolat v dětském divákovi úzkost a strach, čímž mohlo dojít k ohrožení zejména psychického vývoje dětí a mladistvých. Dne 1.7.2009 pak žalovaná rozhodla ve správních řízeních sp.zn.: 2008/1656/mac/CET a sp.zn.: 2008/1657/mac/CET (jednalo se o pořady Kriminálka New York) o uložení pokuty 100.000,-Kč, neboť pořady obsahovaly šokující záběry rozkládajících se lidských těl, mrtvol a částí lidských těl a realistické sekvence pitev způsobilé děsit a traumatizovat dětského diváka, čímž mohlo dojít k ohrožení zejména psychického vývoje dětí a mladistvých.

Následně žalovaná s odkazem na Úmluvu o právech dítěte, zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, a zákon č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, vymezila, že dle ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. pod pojmem děti a mladiství rozumí všechny osoby ve věku osmnácti let bez dalšího přesnějšího vymezení (dále jen „dítě“). Pojmy „vývoj“, „fyzický“ nebo-li tělesný a „psychický“ neboli duševní považovala za pojmy obecně známé. V případě pojmu „mravní“ vycházela žalovaná z morálky, tj. sféry lidského jednání a chování pozorovatelného z hlediska etických hodnot. Mravní chápala jako soubor pravidel morálky, jimiž se řídí jednání lidí v určité společnosti. Možné ohrožení žalovaná vykládala jako případnou, možnou odchylku z normálního (obvyklého, běžného, průměrného) vývoje jedince v důsledku zhlédnutí pořadu nebo upoutávky v televizním vysílání, k níž ale fakticky nemusí dojít.

Při ukládání pokuty žalovaná přihlédla v souladu s ust. § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy. Vycházela z toho, že program Nova je plnoformátovým programem obsahujícím pořady různého zaměření a témat, zejména pořady zpravodajské, filmové, dokumentární, hudební a vzdělávací, který je zaměřen na určitou skupinu obyvatel se shodnými zájmy a vkusem. Je tedy snahou provozovatele vysílání přilákat k obrazovkám maximální počet diváků. Žalobce provozuje celoplošné vysílání, tzn. vysílání může přijímat alespoň 70% obyvatel ČR, s velmi vysokým podílem sledovanosti na mediálním trhu, přičemž sledovanost programu Nova je vysoká. Odpovědnost provozovatele programu Nova vůči divácké veřejnosti v oblasti zábavy hodnotila žalovaná jako střední, tedy nikoliv nízkou. V souladu s ust. § 61 odst. 3 hodnotila žalovaná výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání a k výši případného finančního prospěchu. Porušení povinnosti stanovené v ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. považovala žalovaná za méně závažné. Vytýkala výjevy násilí a realistické až naturalistické záběry zkoumání mrtvých těl a jejich částí, které jsou způsobilé ohrozit psychický a mravní vývoj dětských diváků. K míře zavinění uvedla, že obsah krimiseriálu žalobce nemohl sám ovlivnit, bylo však na jeho rozhodnutí, resp. na jeho vůli tento pořad zařadit do vysílání tak, aby nedošlo k porušení povinnosti stanovených zákonem 231/2001 Sb. K rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání konstatovala, že se jedná o první díl druhé řady amerického krimiseriálu v délce cca 50 minut odvysílaný na programu obsahujícím pořady různého zaměření a témat, na programu s vysokou sledovaností, proto žalovaná přepočítávala vysoký počet diváků. Dosah závadného vysílání tak žalovaná hodnotila jako střední. Finanční prospěch nelze prokázat, navíc toto kritérium není pro hodnocení konkrétního případu relevantní a tak tato skutečnost neměla na stanovení výše pokuty žádný vliv. Pokutu žalovaná uložila při dolní hranici zákonné sazby, ve výši 1% horní zákonné sazby, tedy ve výši 100.000,-Kč.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

V podané žalobě žalobce předně učinil nesporným, že je provozovatelem programu Nova a že dne 23.2.2010 od 17:39:17 hod. na programu Nova odvysílal 1. epizodu II. řady kriminálního seriálu Kriminálka New York.

V prvním žalobním bodu žalobce tvrdil, že napadené rozhodnutí je nezákonné v důsledku nesprávného právního závěru ohledně hodnocení pořadu. Konkrétně namítal, že scény popsané žalovaným v napadeném rozhodnutí v kontextu pořadu nevyznívají tak, jak jsou popsány v odůvodnění rozhodnutí, a tudíž nejsou způsobilé ohrozit psychický či mravní vývoj dětí a mladistvých, a to zejména s ohledem na jejich krátkou stopáž, nerozpoznatelnost a rozostřenost záběrů a absenci detailních záběrů. V rozhodnutí popsané scény ani pořad jako

celek nevyznívají tak, že by byly způsobily šokovat a děsit dětského diváka a tím ho traumatizovat, a neshledává, že by pořad mohl vyvolat v dětech citovou otupělost, a to s ohledem na počet scén označených jako scény závadné, na délku jejich trvání, na jejich vyznění v kontextu děje a na zařazení pořadu do vysílání v podvečerních hodinách. Záběry jsou sice realistické, ale ne natolik, aby dětský divák či mladistvý divák byl šokován. K tomu odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 27.1.2009, č.j.: 7 Ca 336/2008-34. Uzavřel, že v celkovém kontextu pořadu nejsou vytýkané scény explicitní, zbytečné a vyjádřené nevhodnými prostředky. S ohledem na uvedené hodnocení pořadu a skutečnost, že pořad byl vysílán v podvečerních hodinách, se žalobce nedomnívá, že odvysíláním došlo k porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb.

Žalobce se rovněž neztotožnil se závěry žalované, že nezúčastněný přístup kriminalistů k mrtvému tělu je způsobilý vyvolat v dětech citovou otupělost. Kriminální seriál Kriminálka New York je založen na prezentaci odhalování pachatelů trestných činů špičkovými vědeckými metodami, které jsou v seriálu divákům zpřístupňovány, kriminalisté jsou tedy vědci, kteří vědeckými postupy usvědčují pachatele trestných činů. Zkoumání těl obětí trestných činů je součástí exaktních vědeckých postupů, které s pomocí nejnovějších technických vymožeností a poznatků vědy kriminalisté používají, a slouží k tomu, aby si divák uvědomil náročnost drobné titěrné práce při shromažďování důkazů, které by pomohly odhalit a usvědčit pachatele někdy velmi důmyslně provedených trestných činů. Prezentace vědeckých metod zkoumání obětí trestných činů nevypovídá o nezaujatém vztahu kriminalistů k obětem trestných činů, z pořadu je zřejmá usilovná snaha vrahy zkoumaných obětí odhalit. Tomu nasvědčuje i v pořadu uváděná dějová linie týkající se opakovaného znásilnění mladé dívky, kdy kriminalistka je jejím případem zcela zřetelně lidsky zasažena a přes dosavadní nemožnost pachatele trestného činu usvědčit v pátrání pokračuje za morální podpory své kolegyně.

K hodnocení vytýkaných scén žalobce rovněž poukázal na závěry odborného posouzení, jenž byl vypracován ve správním řízení vedeným žalovanou pod sp.zn.: 2008/403/mac/CET. Závěry znaleckého posudku se vztahují k seriálu Kriminálka Miami, vzhledem ke shodné koncepci všech řad kriminálních seriálů jsou však aplikovatelné i na daný pořad. Jako nebezpečné televizní násilí, tedy to, které má potenciál poškozovat či jinak alterovat psychiku diváka nebo povzbuzovat jeho vlastní agresí, je definováno odborníky takové násilí, které je zobrazeno jako samoučelná a zlehčující agrese, která není spojena s bolestí a utrpením oběti, je předváděna jako běžná strategie chování, vyplácí se, je legitimizována jako sebeobrana, je vytržena z kontextu nebo adorována. Závěr, že v obdobném posouzení hodnocený pořad neobsahuje nebezpečné televizní násilí, vychází rovněž ze zdůvodnění, že děj zdůrazňuje schématicky černobíle, tudíž jednoznačně dobro na jedné straně zastoupené kriminalisty a policisty, a zlo na straně druhé zastoupené pachateli trestných činů, podstatné tedy vzhledem k případné nebezpečnosti mediálního násilí je, že zde zobrazené násilí ukazuje utrpení oběti, nenabádá respondenta k napodobení, nevyplácí se a není ani adorováno – pachatelé jsou vždy potrestáni a dochází i k morálnímu poučení. Agrese není zlehčující a není předváděna jako běžná strategie chování. Žalobce byl toho názoru, že obecné závěry odborného posouzení jsou platné i pro daný pořad. Pořad neobsahuje zobrazení samoučelné a zlehčující agrese, která není spojena s bolestí a utrpením oběti, je předváděna jako běžná strategie chování, vyplácí se, je legitimizována jako sebeobrana, je vytržena z kontextu nebo adorována.

V druhém žalobním bodu žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné v důsledku nedostatku důvodů rozhodnutí. Žalovaná uvedla, že ne všechny vytýkané scény mají samy o sobě potenciál ohrozit vývoj dětského diváka, a v rozhodnutí poukázala na příkladný výčet scén zobrazující zkoumání mozku pádem zabitého muže. Pokud má uložená sankce plnit i preventivní úlohu, je třeba, aby důvody toho, že jednání je hodnoceno jako

správní delikt, byly natolik jasné, přesvědčivé a úplně vyloženy, aby sankcionovaný subjekt měl možnost se v budoucnu obdobného jednání vyvarovat. Žalobce namítal, že z odůvodnění rozhodnutí není možné seznat, které konkrétní scény mají způsobovat rozpor pořadu se zákonem a toto způsobuje nezákonnost rozhodnutí. Dále nesouhlasil s názorem žalované, že dětský divák může být pořadem jako celkem bezprostředně vyděšen a šokován a následně traumatizován, čímž může dojít k ohrožení jeho psychického vývoje. Delikt ní odpovědnost provozovatele televizního vysílání je dána odvysíláním pořadu jako celku, spáchání správního deliktu odvysíláním pořadu je však způsobeno závadností konkrétních scén. Tvrdil, že pořad jako celek, není závadný.

Dále žalobce namítal, že se žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečně vypořádala s námitkou, že podle závěrů znaleckého posudku (vypracovaného ve správním řízení sp.zn.: 2008/406/mac/CET) pořad neobsahuje nebezpečné televizní vysílání. Tvzení žalované, že jde pouze o odborné posouzení, nemá žádný vliv na to, že předmětný materiál měl být podkladem pro vydání rozhodnutí žalované. Odborný posudek byl žalované z úřední činnosti znám, měl tak být i součástí správního spisu. Na uvedeném nemění nic skutečnost, že žalobce tento materiál neoznačil jako důkaz, neboť podle ust. § 52 správního řádu, správní orgán vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Rovněž pak nesouhlasil se závěry žalované, že odborný posudek se netýká negativního vlivu na dětského diváka a že definice nebezpečného televizního vysílání obsažená v odborném posudku nemá s posuzovaným pořadem žádnou souvislost.

Ve třetím žalobním bodu žalobce namítal, že žalovaná při stanovení výše udělené pokuty překročila meze volného správního uvážení, když zohlednila neprokázaný údaj o sledovanosti. Poukázal na to, že relevantní údaje o sledovanosti jsou veřejně dostupné na webových stránkách Asociace televizních organizací a žalovaná si tak měla údaje o sledovanosti programu Nova v souladu s ust. § 50 odst. 1 správního řádu opatřit. Pokud žalovaná nepodložila tvrzení o vysoké sledovanosti programu Nova konkrétními podklady, není možné kritérium sledovanosti učinit relevantním kritériem, z něhož se odvíjí úvaha o výši pokuty.

S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Pro jiný případ rozhodnutí soudu žalobce navrhl, aby sou uplatnil právo moderace a výši uložené pokuty snížil.

Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě k prvnímu žalobnímu bodu uvedla, že se charakterem sankcionovaného pořadu zabývala v rámci odůvodnění rozhodnutí, v jehož rámci prokázala, že k porušení zákona ohrožením dětí a mladistvých došlo způsobem popsaným v napadeném rozhodnutí. Z uvedeného důvodu odkázala na napadené rozhodnutí s tím, že námitka, podle které je napadené rozhodnutí nezákonné v důsledku nesprávného právního závěru ohledně hodnocení pořadu je tak vyvrácena. K odkazu žalobce na znalecký posudek upozornila, že se týká odlišného správního řízení, jež obsahuje naprosto odlišné scény a není je tedy možno aplikovat v každém případě porušení správního deliktu, a to přes skutečnost, že v těchto dvou případech se jedná o podobné televizní seriály. I přes jejich žánrovou podobnost, ne každý jejich díl obsahuje prvky, díky nimž je dětský či mladistvý divák ohrožen, proto nelze aplikovat výše zmíněný posudek univerzálně. Žalovaná dala žalobci za pravdu ohledně podrobného popisu vědecké metody kriminalistů v daném pořadu. Zároveň konstatovala, že hlediska vnímání sekvencí popsané žalobcem jsou srozumitelné pouze zralému dospělému divákovi, v žádném případě dítěti.

K druhému žalobnímu bodu konstatovala, že úvaha žalobce odporuje liteře zákona a judikatuře, pakliže je žalobce názoru, že každá scéna shledaná žalovanou za problematickou musí nutně být ohrožující sama o sobě. Takovýto výklad zákona není možné připustit. K tomu

odkázala na ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., které se týká pořadů a upoutávek, nikoliv jednotlivých scén. Žalovaná nesouhlasila s žalobcem, podle něhož pakliže ne všechny problematické scény jsou samy o sobě ohrožující, nelze spáchat delikt dle ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. Rovněž nesouhlasila s námitkou žalobce směřující do nedostatečného vypořádání se s námitkami, konkrétně s odbornou analýzou a odkázala na stranu 8 a 9 odůvodnění napadeného správního rozhodnutí. Dle žalované je snaha aplikovat odborné posouzení zpracované k epizodě Kriminálka Miami na daný případ mylná. Rozhodně nelze pouze dle definice „nebezpečného televizního násilí“ posuzovat působení scén v nichž například dochází k pitvě mrtvol. To jsou zcela rozdílné kategorie obsahů, které na děti působí odlišně a nelze je směřovat.

K poslednímu žalobnímu bodu žalovaná uvedla, že ze žaloby není zřejmé, zda žalobce zpochybňuje pravdivost v kritériu posuzovaných informací, tedy že je nepravdivé, že žalobce má vysoký díl sledovanosti a umisťuje se pravidelně na nejvyšších příčkách sledovanosti. Žalovaná v kritériu osvětlila, proč nepoužila přesná čísla, proč se spokojila pouze s obecnou sledovaností. Jelikož neuvedla nepravdivé údaje a zejména s odkazem na fakt, že toto kritérium je jedním z mnoha, ke kterým žalovaná přihlíží, nemůže toto být považováno za důkaz nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

Z uvedených důvodů žalovaná navrhla, žalobu jako nedůvodnou zamítl v plném rozsahu.

Soud ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 22.6.2011. Účastníci jednání při něm setrvali na svých stanoviscích a soud provedl dokazování audiovizuálním záznamem předmětného pořadu.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.r.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. provozovatel vysílání je povinen nezařazovat v době od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých; tato povinnost se na provozovatele vysílání nevztahuje, je-li vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let a je k němu poskytnuto technické opatření, které této osobě umožňuje omezit přístup k vysílání dětem a mladistvým.

Podle ust. § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy.

Podle odst. 3 Rada stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, k výši případného finančního prospěchu, a ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení o správním deliktu.

Soud o věci uvážil takto:

Námítka žalobce, podle které je napadené rozhodnutí nezákonné v důsledku nesprávného právního závěru ohledně hodnocení pořadu, není důvodná.

Podstata ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., na jehož dodržování je žalovaná povinná dohlížet, spočívá v poskytnutí ochrany dětem a mladistvým, jejichž fyzický, psychický nebo mravní vývoj *by mohl být ohrožen* odvysíláním pořadu nebo upoutávky v době od 6:00 hodin do 22:00 hodin. K naplnění skutkové podstaty správního deliktu postačí *možnost ohrozit* fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých odvysíláním pořadem nebo upoutávkou. Je třeba přihlédnout k tomu, že vytýkaný správní delikt je deliktem založeným na jednání, které se týká pořadů a upoutávek, které „*by mohly ohrozit*“ fyzický, psychický nebo mravní vývoj mladistvých, tedy postačí takové ztvárnění pořadu u něhož existuje *riziko ohrožení* a *toto riziko ohrožení je předmětem správní úvahy*. Děti a mladiství v důsledku nízkého věku a nedostatečného duševního a fyzického vývoje zpravidla nejsou schopni vnímat odvysílání pořadu nebo upoutávku jako dospělý jedinec. Nedostatek životních zkušeností a neurovaný systém hodnot mohou způsobit, že děti a mladiství buď vůbec nerozpoznají význam a záměr pořadu, nebo tyto mají vůči dospělému divákovi značně posunuty nad rámec obvyklého vjemu.

Žalovaná v dané věci zhodnotila scény předmětného pořadu především z hlediska ohrožení dětí nízkého věku. Ostatně i soudní judikatura Městského soudu v Praze (např. 9 Ca 26/2006, 9 Ca 184/2009) vychází z úvah, že děti se mohou ocitnout u televizní obrazovky při sledování pořadu v jakékoli jeho fázi, např. i v krátkém časovém úseku, v nichž si mohou zapracovat do vědomí naturalistické scény pořadu právě v jednoduchých vizuálních vjemech. Obtížné uchopení těchto scén v mysli dětského diváka ostatně žalobce podporuje vlastními námitkami, že jde o prezentaci založenou na vědeckých metodách, vědeckými postupy a že kriminalisté jsou vlastně vědci. Žalobce tedy vlastně sám poukazuje na nezbytný myšlenkový proces, který je zapotřebí k pochopení vnímání dílčích sekvencí pořadu. Takových myšlenkových souvislostí však dětský divák nízkého věku není schopen. Dětský divák si po shlédnutí nejen dílčích scén, ale i případně celého pořadu neodnáší vědecké poznatky, ale jistě vnímá naturalisticky zachycené násilí a utrpení. Žalovaná proto dostatečně uvážlivým způsobem zhodnotila charakter odvysílaného předmětného pořadu z hlediska jeho dílčích problematických sekvencí a dle ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona správně vzala v úvahu, že pojmání pořadu z vědeckého hlediska sice nelze popřít, ale je co do skutku právně bezvýznamné. V tom je úvaha žalované naprosto v souladu s uchopením tohoto pořadu právě ve smyslu ochrany, kterou poskytuje ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona.

S uvedeným souvisí nezbytnost odmítnutí i námitky žalobce, že žalovanou vytčené scény v kontextu pořadu nevyznívají tak, jak jsou popsány v odůvodnění rozhodnutí, jsou krátké a nerozpoznatelné.

Ze zvukově obrazového záznamu předmětného pořadu, jenž byl jako důkaz proveden při ústním jednání před soudem, má soud za prokázané, že sekvence vytčené žalovanou jsou jasně zobrazující agresi, násilí a trpící oběti. Součástí odvysílaného pořadu byl v úvodní části záběr detailu rozbitého těla lezce, včetně detailu hlavy a tváře, součástí druhé vytýkané části pořadu je pak mj. detail obnaženého hrudního koše, který patolog stříhá nůžkami, či detail krvavé tkáně, z níž patolog vyjímá diamant, nebo zakrvavělé patologovy ruce s vyjmutým diamantem. V odvysílaném pořadu se následně objevuje i detail obličeje muže se střelnou ranou na spánku či detail otlaku pěsti v podkoží výrobce šperku.

Děj pořadu je z audiovizuálního záznamu zřejmý. Tým speciálních kriminalistů vyšetřuje dvě vraždy. První z nich je smrt lezce, jenž je způsobena pádem z mrakodrapu, druhá je smrt návrháře luxusních šperků, vyvolaná vnitřními zraněními. Kriminalisté v průběhu vyšetřování zajišťují stopy, vyslýchají podezřelé, zkoumají získané důkazy. Pořad

obsahuje pasáže zachycující průběh ohledání mrtvých těl, včetně pitvy, a rovněž i retrospektivní zobrazení průběhu spáchání vražd, kdy v prvním případě je zachycena snaha lezce vyhnout se namířené zbraňi vraha, při níž se lezec udeří o hranu okna a následně padá, v druhém případě bodyguard udeří návrháře do hrudi, který spolkl diamant, ten následně umírá, neboť mu ostrá hrana diamantu způsobila smrtelné vnitřní zranění. Městský soud v Praze přisvědčuje žalované, že pořad obsahuje realistické až naturalistické záběry zkoumání mrtvých těl, které *mohou* dětského diváka šokovat, děsit a tím ho i traumatizovat, popřípadě citově otupit a tím tak ohrozit jeho psychický a mravní vývoj. Právě uvedená *možnost ohrožení* vývoje je ve správním úvaze žalované podstatná.

Poukaz žalobce na počet odvysílaných závadných scén, délku jejich trvání a zařazení pořadu do podvečerního vysílání nemůže uvedenou úvahu žalované vyvrátit a postavit ji mimo meze logického usuzování v rámci zákonem připuštěné správní úvahy o „riziku“ a „ohrožení“ vývoje dětí a mladistvých. Pořad byl zařazen v zákonem zapovězeném časovém intervalu od 6:00 hodin do 22:00 hodin a v tomto případě již nehraje roli, kdy přesně v uvedeném časovém úseku byl odvysílán. Počet scén označených žalovanou za závadné nelze dle náhledu soudu považovat za malý, neboť u pořadu trvajícího cca 50 minut je poukazováno na 11 problematických scén, tzn. každých cca 5 minut pořadu byla odvysílaná závadná sekvence. Délka trvání jednotlivých sekvencí dle audiovizuálního záznamu zcela postačuje k zasažení dětského diváka při jeho přítomnosti u televizní obrazovky. Audiovizuálním záznamem bylo prokázáno, že jednotlivé záběry jsou v čase stopáže běžným okem rozpoznatelné a emočním vjemem diváka zachytitelné.

Není sporu o tom, že pro krimiseriál Kriminálka New York je příznačná snaha policejních vyšetřovatelů odhalit vrahy zkoumaných obětí pomocí špičkových vědeckých metod a exaktních vědeckých postupů, využívajících nejnovějších technických vymožeností a poznatků vědy. Prezentace špičkových vědeckých metod a exaktních vědeckých postupů, stejně jako profesně chladnější přístup speciálních kriminalistů je zřejmý a pochopitelný toliko dospělému divákovi. Jak již bylo shora uvedeno, dětský divák (zejména pak ve věku do 12 let) však není schopen rozpoznat v důsledku dosaženého stupně vzdělání a životních prožitků, že je v krimiseriálu seznamován s nejmodernějšími vědeckými metodami a postupy, a že odstup speciálních kriminalistů (profesionálů), není způsoben nedostatkem empatie, ale tím, že se kriminalisté setkávají ve své práci s oběťmi trestných činů denně. Dítě naopak může nabýt dojmu, že nezúčastněný přístup k obětem trestných činů je obecně obvyklým jevem. Z uvedeného důvodu soud přisvědčil žalované i v té části její úvahy, že odvysílaný pořad může vyvolat v dětech citovou otupělost.

Soud v dané věci nepovažuje za potřebné pro správní úvahu žalované odborné posouzení vypracované pro účely správního řízení vedeného pod sp.zn.: 2008/403/mac/CET nepovažuje soud za relevantní. Předně uvedené odborné posouzení se vztahuje k jinému krimiseriálu - Kriminálka Miami, co je však důležitější je, že žalobce v průběhu správního řízení i v žalobě odkázal toliko na obecné východisko tohoto odborného posouzení, tj. definici nebezpečného televizního násilí, aniž by jej blíže uplatnil na sekvence pořadu posuzované v projednávaném případě. Z obecné premisy a celkového dojmu jiné epizody jiného krimiseriálu, byť založené na obdobné koncepci, nelze učinit závěr o možné závadnosti sekvencí a pořadu, které jsou předmětem posouzení v tomto případě, navíc za situace, kdy jsou žalobci vytýkány jasné realistické až naturalistické záběry zkoumání mrtvých těl. Žalobce nemohl být dotčen na svých právech skutečností, že předmětné odborné posouzení není založeno ve správním spisu. Je zřejmé, že žalovaná byla s odborným posouzením seznámena, když k němu zaujala stanovisko v napadeném rozhodnutí. Způsob, jakým se žalovaná vypořádala s uvedenou námitkou lze považovat za dostatečný. Žalobce ve svém vyjádření ze dne 22.4.2010 ve vztahu k tomuto odbornému posudku poukazoval zejména na

obecnou definici nebezpečného televizního násilí, žalovaná v napadeném rozhodnutí sdělila, z jakého důvodu nelze v daném případě z této definice vycházet, když poukazovala zejména na skutečnost, že tato definice nebere v potaz vliv na dětského diváka. Žalovaná navíc konstatovala, že závěr odborného posouzení nevylučuje možné ohrožení psychiky dětí ve vztahu ke krimisériálu – Kriminálka Miami. Vzhledem k tomu, že v projednávaném případě Kriminálka New York byly žalovanou vytýkány i realistické až naturalistické záběry zkoumání mrtvých těl, měla žalovaná oprávněně za to, že odborné posouzení, které není aplikováno na daný pořad, nelze v souvislosti s ním použít.

Soud již ve svých rozsudcích judikoval, že není vždy povinností žalované opatřovat si ve správních řízeních vedených s provozovatelem televizního vysílání ohledně uložení pokuty za porušení zákazu zakotveného v § 32 odst. 1 písm. g) zák. č. 231/2001 Sb. znalecký posudek k prokázání toho, že daný pořad by mohl ohrozit fyzický, psychický či mravní vývoj dětí a mladistvých. Uvedený postup, tj. přizvání znalce za účelem odborného posouzení věci je dle názoru soudu na místě jen tehdy, pokud by na základě vysílaného pořadu ve vazbě na požadavky zákona nebylo možné učinit logické správní uvážení o takovém vlivu pořadu a šlo by o hraniční případ složitého správního úsudku. V souzené věci o hraniční případ složitého právního úsudku jít nemohlo. Jestliže uvedený pořad zejména naturalistickými scénami násilí i scénami utrpení založil opodstatněné pochybnosti o vhodnosti vysílání tohoto pořadu před 22. hodinou, pak úsudek o možnosti (zákon užívá slovní spojení „by mohly ohrozit“) takovým pořadem ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých byl zcela případný. Ve smyslu rozhodnutí Ústavního soudu ČR ze dne 27.10.2005 čj. II. ÚS 396/05 je o naplnění skutkové podstaty ohrožení psychického nebo morálního vývoje dětí oprávněn rozhodnout správní orgán a soud, aniž by bylo obligatorní opatřovat si odborná vyjádření či znalecké posudky. Žalovaná se přesto s namítaným odborným posouzením žalobce ve svém rozhodnutí vypořádala.

Nedůvodnou soud shledal námitku ohledně nedostatků důvodů rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí jsou přehledným a seznatelným způsobem uvedeny všechny sekvence, které žalovaná považovala v odvysílaném pořadu za problematické, a to nejprve časem, kdy byly odvysílány a obsahem scén v těchto časech (str. 2 napadeného rozhodnutí), dále i podrobným popisem (str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí) a následným hodnocením scén žalovanou. Ostatně žalobce byl seznámen s tím, jaké problematické záběry mu jsou vytýkány, neboť se k nim podrobně vyjádřil v podání ze dne 22.4.2010, jež je založeno ve správním spisu. Sekvence, týkající se vyraženého mozku, byla žalovanou vytčena z důvodu jejího odvysílání před identifikací pořadu a tedy před možností seznámit se s charakterem vysílaného pořadu. Nelze proto žalobci přisvědčit v tom, že odůvodnění napadeného rozhodnutí neumožňuje žalobci rozpoznat, jakého jednání v rozporu se zákonem se má do budoucna vyvarovat. Jak bylo již výše uvedeno, žalovaná se k vyjádření žalobce zabývala i odborným posouzením obsahujícím definici nebezpečného televizního vysílání a s významem tohoto odborného posouzení pro danou věc se v rozhodnutí vypořádala. Vysvětlila také, proč přihlédla k jednotlivým scénám a proč tyto scény samy o sobě, a nejen celek pořadu, mají potenciál ohrozit dětského diváka.

Důvodnou neshledal soud ani námitku, podle které žalovaná zohlednila neprokázaný údaj o sledovanosti. Ust. § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. ukládá žalované povinnost zvažovat při stanovení výše pokuty povahu vysílaného programu a postavení provozovatele televizního vysílání na mediálním trhu. Ohledně postavení žalobce na mediálním trhu žalovaná zohlednila 2 skutečnosti, a to, že žalobce provozuje celoplošné vysílání, jež může ve vymezeném územním rozsahu přijímat 70% obyvatel ČR, a dále, že žalobce má vysoký podíl sledovanosti. Skutečnost, že sledovanost programu Nova, jejímž provozovatelem je žalobce,

je vysoká, lze označit za skutečnost běžně známou a dostupnou nejen v odborných kruzích, ale i mezi diváckou veřejností, a proto by na ní konkrétní údaje o sledovanosti od Asociace televizních organizací nemohly nic změnit. Ostatně skutečnost o vysoké sledovanosti programu Nova žalobce v podané žalobě nijak nepopírá a soudu je z úřední činnosti známo, že žalobce údaj o vysoké sledovanosti programu Nova běžně v rozhodnutích žalované akceptoval. Z uvedeného důvodu tedy nemohl být žalobce dotčen na právech, když své tvrzení žalovaná nepodložila dalšími údaji.

Soud neshledal důvody k moderaci uložené pokuty dle ust. § 78 odst. 2 s.ř.s., neboť zjistil, že tato pokuta byla dle § 60 odst. 3 písm. d) zákona, s ohledem na možné uvedené rozmezí správní sankce až do výše 10.000.000,- Kč, uložena ve výši 1 % zákonné sazby, tedy velmi nízko při dolní hranici sazby. Nadto porušení právních předpisů bylo žalovanou shledáno s mírou zavinění střední a bylo zhodnoceno jako vyskytující se v typu pořadu, u něhož je předpoklad vysokého počtu diváků (řada seriálu). Podle ust. § 78 odst. 2 pak soud může moderovat výši uložené pokuty m.j. za podmínky, že trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši. Tuto zjevně nepřiměřenou výši sankce v dané věci nebylo možné za žádných okolností dovodit.

Na základě všech shora uvedených skutečností Městský soud v Praze podanou žalobu jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 22. června 2011

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Aneta Petrlíková